

Στροφή στην ενίσχυση του κράτους

Η δημιουργία ενός αποτελεσματικού κρατικού μηχανισμού θα προταχθεί ως ο κεντρικός στόχος της νέας κυβέρνησης της Ν.Δ.

Του Νικου Νικολαου

Οι πυρκαγιές με τις εκτεταμένες καταστροφές, που στοίχισαν σε ανθρώπινες ζωές και οι υλικές ζημιές που για ορισμένες περιοχές (Ηλείας, Μεσσηνίας, Ευβοίας) οδήγησαν σε αφανισμό κάθε παραγωγική δραστηριότητα, αποτελούν καταρχήν ένα σοβαρό και αστάθμητο παράγοντα που θα επηρεάσει το εκλογικό αποτέλεσμα της 16ης Σεπτεμβρίου. Η οργή και αγανάκτηση, η λύπη και η στενοχώρια των πολιτών για όσα πρωτοφανή συνέβησαν τον Αύγουστο στη χώρα μας δεν μπορεί να μην επηρεάσει την ψήφο τους! Ομως, στις δύο εβδομάδες που απομεί-

Ο πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής εκτιμά τώρα ότι μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές αλλάζει η ατζέντα των εκλογών.

νουν και καθώς η συναισθηματική ένταση από τις πυρκαγιές θα αποφορτίζεται σταδιακά και οι πολίτες θα συνειδητοποιούν ότι πρέπει να εκλέξουν την κυβέρνηση της επόμενης τετραετίας που θα έχει την ευθύνη να λύσει κρίσιμα προβλήματα σαν το ασφαλιστικό, την παιδεία και την υγεία, θα ψηφίσουν με πρώτο κριτήριο την εμπιστοσύνη προς τον ένα ή τον άλλο ηγέτη κόμματος. Θα ψηφίσουν δηλαδή με κριτήριο ποιον από τους δύο, τον Κώστα Καραμανλή ή τον Γ. Παπανδρέου θεωρούν πιο ικανό να λύσει τα προβλήματα και να εγγυηθεί μια ομαλή πολιτική και οικονομική εξέλιξη στη χώρα.

Στις επόμενες δύο εβδομάδες, λοιπόν, θα υπάρξει εκ των πραγμάτων μια πολιτική επανένταξη των ψηφοφόρων, με βασικό χαρακτηριστικό την επανασυστοίωσή τους στο κόμμα ή μάλλον στον ηγέτη που εμπιστευόμαστε ως ικανό να κυβερνήσει. Και ακριβώς στη νομοτελειακή αυτή τάση που εμφανίζεται τις τελευταίες ημέρες προ της κάλπης υπολογίζει η Νέα Δημοκρατία για να κερδίσει τις εκλογές, αφού οι επιτελείς της θεω-

Ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής επισκέφθηκε με ελικόπτερο τη Ζαχάρω της Ηλείας την Παρασκευή 24 Αυγούστου, για να ενημερωθεί σχετικά με την καταστροφική πυρκαγιά. Στη συνέχεια μετέβη στη Σπάρτη, όπου ενημερώθηκε για την κατάσταση στον Ταΰγετο. Από τη Σπάρτη, το Σάββατο το πρωί έδωσε εντολή για σύλληψη των εμπρηστών που βρίσκονται πίσω από το ολοκαύτωμα στην Πελοπόννησο.

ρούν ότι παρά τις τραγικές κυβερνητικές παραλείψεις που σημειώθηκαν τις ημέρες των πυρκαγιών, το κεφάλαιο της παράταξης που είναι ο κ. Κώστας Καραμανλής διεώθη με τις μικρότερες δυνατές απώλειες.

Χαμηλοί τόνοι

Βέβαια, πολλά θα κριθούν και από τη συμπεριφορά και προπαντός τον πολιτικό λόγο που θα αρθρώσουν οι δύο αρχηγοί στις απομεινούσες λίγες ημέρες. Αν είναι ακριβείς οι πληροφορίες που φέρνουν τον κ. Κώστα Καραμανλή αποφασισμένο να κρατήσει

χαμηλούς τόνους, να αποφύγει τις προεκλογικές φιάσες και να ρίξει το βάρος στη διατήρηση ενός κλίματος ομοψυχίας, τότε είναι βέβαιο ότι θα κερδίσει τους μετριωτάτους και εκέφρονες πολίτες, την ομάδα δηλαδή που μετακινούμενη την τελευταία στιγμή από το ένα στο άλλο κόμμα, δίνει τη νίκη. Όταν μάλιστα από την άλλη πλευρά είναι βέβαιο ότι ο κ. Γ. Α. Παπανδρέου θα βαδίσει προς τις εκλογές με έναν καταγγελτικό και δικαστικό λόγο ωθώντας στα άκρα το κλίμα οξύτητας που ήδη καλλιεργεί η σκληρή ομάδα του ΠΑΣΟΚ που τον

περιβάλλει. Η πλειοψηφία των εκλογών βέβαια θα περιμένει από τον κ. Κώστα Καραμανλή να μιλήσει όχι μόνο για το έργο που έκανε η κυβέρνηση του αυτά τα τρίαμιση χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά να εξηγήσει και γιατί δεν εκπλήρωσε πολλές από τις δεσμεύσεις του και προπαντός να κάνει αυτοκριτική για τα λάθη και να αναδείξει τις αιτίες που οδήγησαν σε αυτά.

Και προπαντός η κοινή γνώμη θα περιμένει να πληροφορηθεί από τον κ. Κώστα Καραμανλή ποιο πρόγραμμα σκέπτεται να εφαρμόσει στην ε-

πόμενη τετραετία και προπαντός ποια ανανέωση προτίθεται να κάνει στην κυβέρνησή του. Γιατί είναι μαθηματικός βέβαιο ότι εάν έχουμε αναπαλαίωση της σημερινής κυβέρνησης με περιορισμένες αλλαγές κυρίως σε υφυπουργούς, τότε η δεύτερη τετραετία Καραμανλή θα είναι επανάληψη της δεύτερης τετραετίας Σημίτη, μια περίοδος δηλαδή αποσύνθεσης και διαφθοράς.

Κρατική αποσύνθεση

Η μεγάλη αλλαγή που περιμέναμε οι πολίτες και που δεν έγινε την πρώτη

τετραετία θα παραμείνει η πρόκληση στην οποία πρέπει να απαντήσει τώρα πειστικά ο κ. Κ. Καραμανλής. Σύμφωνα με συνεργάτες του ο πρωθυπουργός εκτιμά τώρα ότι μετά τις πυρκαγιές αλλάζει η ατζέντα των εκλογών. Δηλαδή ενώ μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού η κυβέρνηση είχε αποφασίσει να βαδίσει στις εκλογές με σημαία την οικονομία και τις αναμφισβήτητες επιτυχίες της στον χώρο αυτόν, τώρα οι πολίτες δεν κερδίζουν μόνο με την επίκληση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, της φορολογικής μεταρρύθμισης, της ταχύρυθμης ανάπτυξης κ.λπ. Και δεν κερδίζονται για τον απλούστατο λόγο ότι οι πυρκαγιές με όσες κυβερνητικές παραλείψεις τις συνόδευσαν απέδειξαν περίτρανα ότι ο διεφθαρμένος και κομματικοποιημένος κρατικός μηχανισμός (κεντρική διοίκηση, ΔΕΚΟ και Νομαρχίες και Δήμοι) έχει εισέλθει τελειωτικά σε φάση αποδιάρθρωσης και αποσύνθεσης.

Κεντρικός στόχος

Η ανασυγκρότηση αυτού του μηχανισμού, η δημιουργία δηλαδή μιας ισχυρής σπονδυλικής στήλης που θα στηρίζει το ανάστημα της χώρας θα προταχθεί ως ο κεντρικός στόχος του προγράμματος της νέας κυβέρνησης της Ν.Δ. Και ο κ. Κώστας Καραμανλής έχει και προσωπικές ευθύνες να αναδείξει και να προσπαθήσει να επιτύχει αυτόν τον στόχο. Για τον λόγο ότι ήταν αυτός που στις εκλογές του Μαρτίου του 2004 είχε υποσχεθεί την επανίδρυση του κράτους και δυστυχώς δεν έκανε τίποτε προς την κατεύθυνση αυτή.

Η ανικανότητα του κρατικού μηχανισμού που αποκαλύφθηκε οι πυρκαγιές βαρύνει βέβαια τη Νέα Δημοκρατία γιατί αδράνησε και αμέλησε τη διαβόητη του, αλλά από την άλλη πλευρά αποτελεί υψίστη υποκρισία η καταγγελία του ΠΑΣΟΚ για το ανύπαρκτο κράτος όταν είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η κρατική αποσύνθεση είναι μια διαδικασία που έχει αρχίσει εδώ και τριάντα χρόνια και κορυφώθηκε μετά το 1981, όταν το ΠΑΣΟΚ ξεθεμελίωσε τη δημόσια διοίκηση, καταργώντας τους γενικούς διευθυντές και διορίζοντας στη θέση τους κομματικούς επιτρόπους!

Βρήκε στόχο η «ασύμμετρη απειλή»

Αντιπαράθεση Ρηγίλλης και Χαριλάου Τρικούπη στην αναζήτηση ευθυνών

Της Έλμης Τριανταφυλλού

Αν ως ασύμμετρες απειλές ορίζονται «οι απειλές εκείνες που στοχεύουν στην υπονόμευση της ισχύος ενός αντιπάλου και οι οποίες στηρίζονται στην εκμετάλλευση των αδυναμιών του με χρήση μέσων που διαφέρουν σημαντικά από τον συνήθη συμβατικό τρόπο διεξαγωγής επιχειρήσεων του αντιπάλου», τότε η κυβέρνηση ίσως και να πέτυχε τον επικοινωνιακό στόχο που έθεσε, όταν επέλεξε τον όρο για να υπερβεί τη γενικευμένη κριτική περί εγκληματικής ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού. Και αυτό, όπως ισχυρίζονται κυβερνητικά στελέχη μνημονεύοντας και τα ποσοτικά στοιχεία των δημοσκοπήσεων που πραγματοποιήθηκαν την τελευταία εβδομάδα γιατί αφενός μεν, ο υπαινιγμός περί οργανωμένου και υποκινούμενου σχεδίου βρίσκεται σε αντίστοιχηση με το δημοσιο αίσθημα και αφετέρου, διότι στην πραγματικότητα εγκλώβισε το ΠΑΣΟΚ σε μία αντιπαράθεση με την κυβέρνηση, η οποία μετέθεσε την προσοχή από το «αυτό» για τη Ν.Δ. ζήτημα των ευθυνών για την ανυπολόγιστη καταστροφή και την πληθώρα των θυμάτων σε ένα πεδίο πιο θεωρητικό.

Εξερχόμενος από το Μέγαρο Μαξίμου, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Πολύδωρας μίλησε ανοικτά για «ασύμμετρη απειλή που δέχεται η χώρα μας», ενώ η υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, μετά την πυρκαγιά στην Αρχαία Ολυμπία, φωτογράφησε ως πιθανούς δράστες τους οικοπεδοφάγους και τους ανεξέλεγκτους πυρομανείς, αλλά και τους «γνωστούς - άγνωστους».

ριακή στο Μέγαρο Μαξίμου με τη συμμετοχή όλων των συναρμοδίων υπουργών και υφυπουργών. Ο πρωθυπουργός, λένε αυτόκοι μάρτυρες, απέφυγε οποιαδήποτε αναφορά και περιορίστηκε στην ακρόαση των παρισταμένων, μεταξύ των οποίων και του υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ο κ. Πολύδωρας ενπιμέρωσε τους συναδέλφους του ότι μέχρι εκείνη την στιγμή είχαν πραγματοποιήσει 56 προσαγωγές υπόπτων, εκ των οποίων «πέντε - έξι εξαιρετικά σοβαρές», καθώς υπάρχουν ενδείξεις ότι πρόκειται για πρόσφατα με ενεργή και συγκεκριμένη δράση στις τοπικές κοινωνίες. Οι παριστάμενοι περιορίστηκαν να κουνή-

σανακτύπη ένα ζήτημα δημιουργίας πλαισίου για την εθνική ασφάλεια της χώρας. Λίγο αργότερα, εξερχόμενος από το Μέγαρο Μαξίμου ο υπουργός Δημόσιας Τάξης μίλησε ανοικτά για «ασύμμετρη απειλή που δέχεται η χώρα μας», ενώ την εκδοχή αυτή στηρίζει τις επόμενες ημέρες και ο Δήμαρχος Αθηναίων Νίκ. Κακλαμάνης, ο οποίος στη συνέχεια προχώρησε κι ένα βήμα περισσότερο μιλώντας για μια «νέα μορφή τρομοκρατίας». «Εγώ εξέφρασα αυτό που σκέφτηκαν όλοι από την πρώτη στιγμή», διευκρίνισε αργότερα με δηλώσεις του.

...και οι «γνωστοί - άγνωστοι»

Μετά την πυρκαγιά στην Αρχαία Ολυμπία, οι αναφορές περί οργανωμένου σχεδίου άρχισαν σταδιακά να ατονούν, ενώ το βάρος του χειρισμού της υπόθεσης ανέλαβε να σηκώσει η υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, στην οποία αποδίδεται εξειδίκευση στο θέμα της τρομοκρατίας λόγω και

της προσωπικής της εμπειρίας. Η κ. Μπακογιάννη φωτογράφησε ως πιθανούς δράστες τους οικοπεδοφάγους και τους ανεξέλεγκτους πυρομανείς, ταυτιζόμενη κατά το τημα αυτό της αναζήτησης ενόχων, με τον αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Φρατίνη, ο οποίος μίλησε για «μια άλλη, νέα μορφή τρόμου που πλήττει την περιβαλλοντική μας κληρονομιά και κλείνει τον κύκλο μιας αλλόκοτης συμμαχίας: ανάμεσα στις σκοτεινές και αρπακτικές ψυχές της οικονομικής κερδοσκοπίας και σε αυτούς που σκεπάζουν να λυγίσουν, να γονατίσουν μια περιοχή, μια οικονομία, τραυματίζοντας το τοπίο με τρόπο ανεπανόρθωτο». Προχώρησε όμως ένα βήμα παραπέρα. Εμπλούτισε τον προβληματισμό της με το ενδεχόμενο να ευθύνονται για τις πυρκαγιές και οι κινούμενοι στους αναρχοαυτόνομους χώρους «γνωστοί-άγνωστοι», λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «οι άνθρωποι που φέτος τον χειμώνα έκαigan μαγαζιά, έκαigan τον Αγνώστο Στρατιώτη, θεωρούν ότι μπορούν να συνεχίσουν και εκτός Αθηνών». Μία εκδοχή που φιλοδοξεί να περιλάβει σχεδόν όλα τα σενάρια, πλην εκείνων που πλήττουν τη διεθνή εικόνα της χώρας...

Τετρακομματική Βουλή θέλουν ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ

Φοβούνται διαρροές προς ΛΑΟΣ - Παπαθεμελή

Του Γιώργου Σ. Μπουδράρα

Σε έξαρση, όπως συμβαίνει παγίως σε προεκλογικές περιόδους, βρίσκεται το μέτωπο του εμφύλιου «πόλεμου» στους κόλπους της ελληνικής Αριστεράς, στη στιγμή κατά την οποία οι ηγέτες των δύο κοινοβουλευτικών εκπροσώπων της, ΚΚΕ και Συνασπισμού - ΣΥΡΙΖΑ, αναγκάζονται να διασπάσουν τις δυνάμεις τους και σε ένα ακόμη, «νέο» μέτωπο: Πέραν, δηλαδή, του παραδοσιακού δικομματισμού, έχουν να αντιπάλωσουν και τα δύο άλλα μικρά κόμματα, το ΛΑ.Ο.Σ του κ. Γ. Καρατζαφέρη και τη Δημοκρατική Αναγέννηση του κ. Στ. Παπαθεμελή, που φαίνεται να αξιώσεις να διεκδικούν την ψήφο των «αγανακτισμένων ψηφοφόρων».

Δεδομένου ότι σύμφωνα με τις υπάρχουσες πολιτικές αναλύσεις, οι κ. Καρατζαφέρης και Παπαθεμελής προσβλέπουν σε διαρροές από τα δύο μεγάλα κόμματα, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ συνειδητοποιούν ολόενα και περισσότερο τον κίνδυνο να μιν «εισπράξουν» εκείνοι τελικώς την ψήφο διαμαρτυρίας του εκλογικού σώματος. Ενδεικτικό αυτός της διάστασης που έχει η προεκλογική εκστρατεία της Αριστεράς, είναι ότι σε κάθε ευκαιρία όχι μόνο η κ. Αλέκα Παπαρήγα ή ο κ. Αλ. Αλαβάνος, αλλά και τα κορυφαία στελέχη και οι υποψήφιοι των δύο πλευρών, σε κάθε ευκαιρία στρέφουν τα βέλη τους ειδικά κατά του ΛΑ.Ο.Σ.

Σωστή επιλογή

Στην κεντρική προεκλογική συνέντευξη του ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ δεν άφηνε, λιγά 24ωρα νωρίτερα, περιθώρια για αμφιβολίες: «Θέλω να πω ότι δεν είμαστε υπέρ της πεντακομματικής Βουλής, όπως λέγεται. Δεν θέλουμε μείνι να υπάρξουν στη Βουλή πολιτικές δυνάμεις οι οποίες θα δημιουργούν ξενοφοβία και ρατσισμό. Και γι' αυτό, ενώ είναι κατανοητή η τάση ενίσχυσης γενικά των μικρών κομμάτων λόγω αυτής της κρίσιμης εμπιστοσύνης στον δικομματισμό, έχει σημασία νομίζω και η επιλογή που θα κάνουν οι πολίτες ανάμεσα σε αυτές τις δυνάμεις των άλλων κομμάτων», είπε ο κ. Αλαβάνος.

Την ίδια στιγμή, η «συμπύεση» των ποσοτών του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και η επίτευξη του «στόχου» να μείνι τουλάχιστον τετρακομματική η επόμενη Βουλή,

αποτελούν κεντρικούς πυλώνες του στόχου που έχει θέσει ο Περισσός. Το «ακραίο» σενάριο, πάντως, του να μείνι εκτός Κοινοβουλίου ο ΣΥΡΙΖΑ και, αντ' αυτού, να εισέλθει το ΛΑ.Ο.Σ, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται εκτός των «ευχών» των λεγόμενων σκληρών της ηγεσίας του ΚΚΕ: Σε μια τέτοια περίπτωση, το ΚΚΕ θα μπορεί και τυπικά θα μονοπωλεί τον τίτλο του μόνου κοινοβουλευτικού κόμματος της ελληνικής Αριστεράς.

Πάντως, ο Περισσός αντιμετωπίζει για την υλοποίησή των εκλογικών του στοχεύσεων δύο τουλάχιστον δυσκολίες: Η αλήθεια είναι ότι για το Κομμουνιστικό Κόμμα η εκλογική συμφωνία του ΣΥΡΙΖΑ με το ΔΗΚΚΙ αποτέλεσε επικοινωνιακό πλήγμα, δεδομένου ότι το προηγούμενο διάστημα το κόμμα που είχε ιδρύσει ο κ. Δημ. Τσοβόλας ήταν εκ των λεγόμενων υπαρκτών πολιτικών δυνάμεων με τις οποίες το ΚΚΕ θα μπορούσε να πραγματοποιήσει συνεργασίες. Και τώρα, ο σύμμαχος αυτός «κάθηκε».

Δικό του «παιδί»

Παράλληλα, καταγράφεται και σε προσωπικό επίπεδο ένα συγκεκριμένο εμπόδιο: στην ηγεσία του Συνασπισμού και στη θέση του επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα «παιδί» του ΚΚΕ, ο κάποτε εκ των ηγετικών στελεχών του και πρώην ευρωβουλευτής κ. Αλέκος Αλαβάνος. Είναι γνωστό, βέβαιος, ότι με τους «πρώην» Περισσός έχει ανέκαθεν την χειρότερη δυνατή σχέση.

Τέλος, σε πολιτικό επίπεδο οι εκατέρωθεν επιθέσεις δεν στερούνται εντάσεων: Το ΚΚΕ δεν σταματά να χαρακτηρίζει το ΣΥΡΙΖΑ εν δύναμι «δεκανίκι» του δικομματισμού που με τη στάση του αποπροσανατολίζει το λαϊκό κίνημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλει το Κομμουνιστικό Κόμμα για τακτικές αδιέξοδης απομόνωσης.

Κατά τ' άλλα αμφοτέρω, εκτός από το να καταστρέφουν κάθε δυνατότητα γειφύρωσης των μεταξύ τους διαφορών, ανταγωνίζονται ως προς το ποιος θα καταγγείλει τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και τη Ν.Δ. για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα και την ελληνική κοινωνία, όπως ελπίζει και στο ποιος θα δλώσει με μεγαλύτερη κατηγορηματικότητα ότι δεν πρόκειται, σε περίπτωση που επιτεύχουν αυτοδυναμία, να συνεργαστεί με κάποιο από τα δύο μεγάλα κόμματα για συγκρότηση κυβέρνησης συνεργασίας.